

Kk

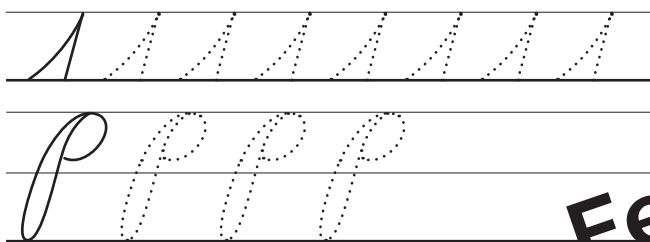
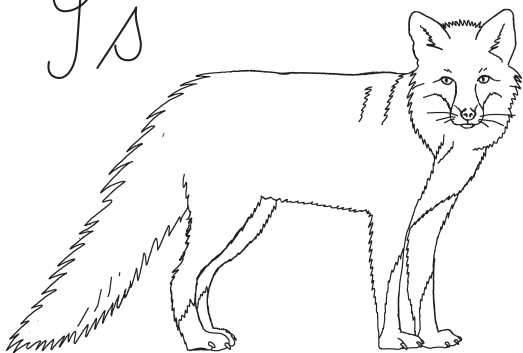
Rr

Písanková abeceda, co vymalovávat se dá.

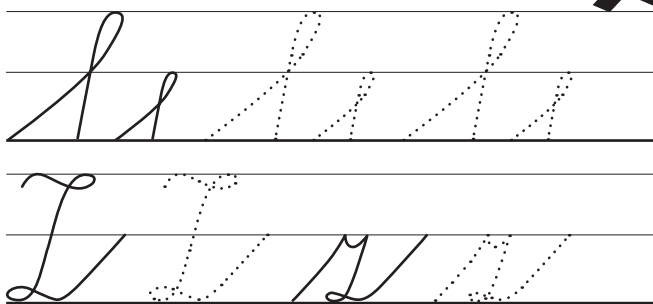
Milé děti, připravili jsme pro vás omalovánky s procvičováním
psacích písmen abecedy. U každého písmenka
na vás čeká básnička, obrázek z přírody a nácvik psaní.
Připravte si tužku a pastelky a hurá do toho!

Pojď si s námi kreslit, krát, naučíš se hezky psát.

Is

Ee

Aa

Vv

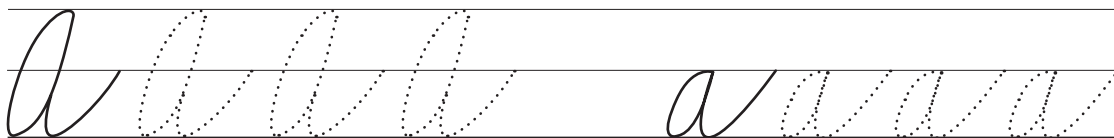
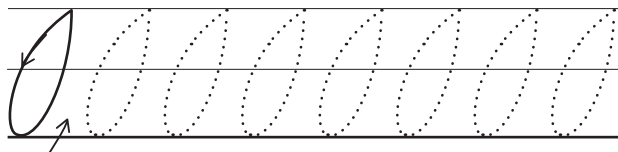
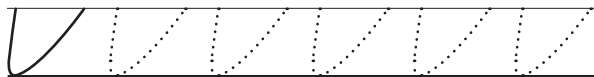
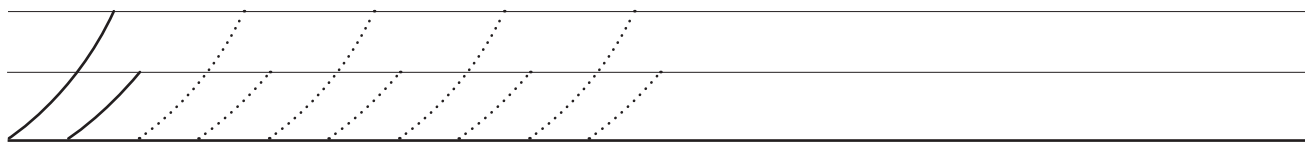
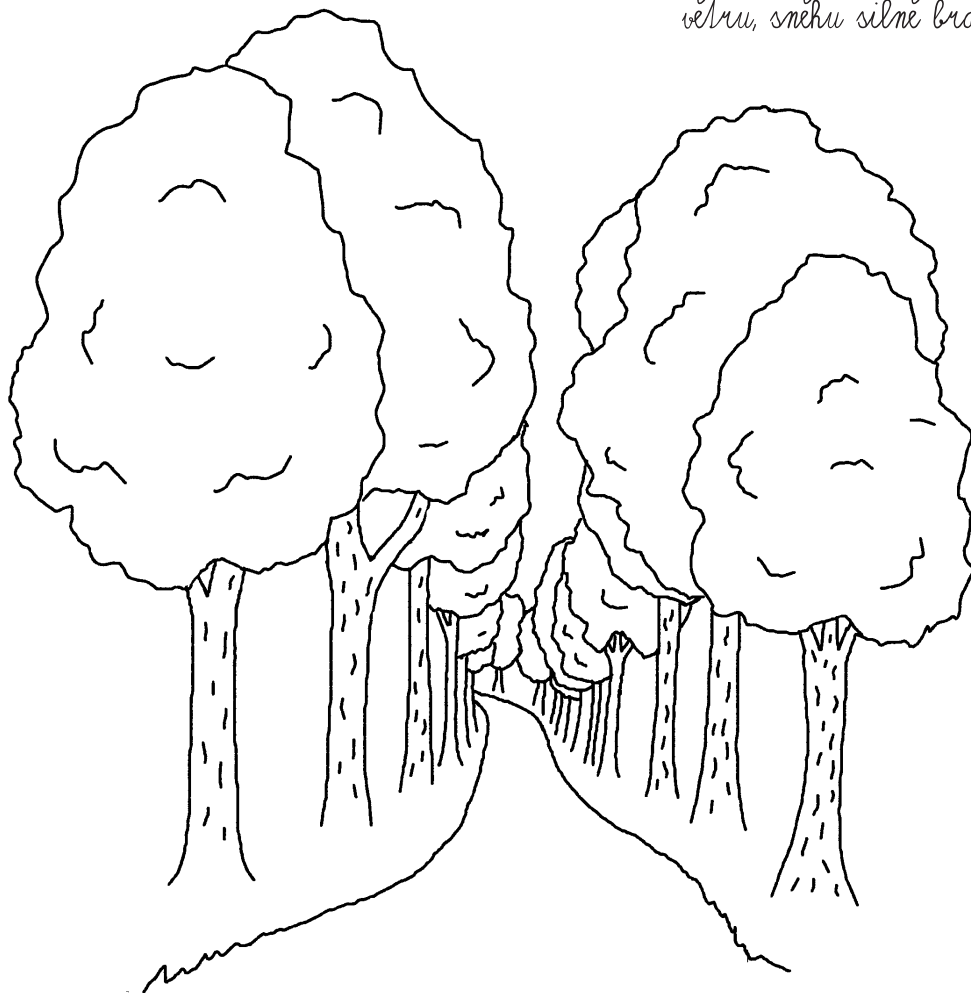
ABECEDOU

sa přírodou

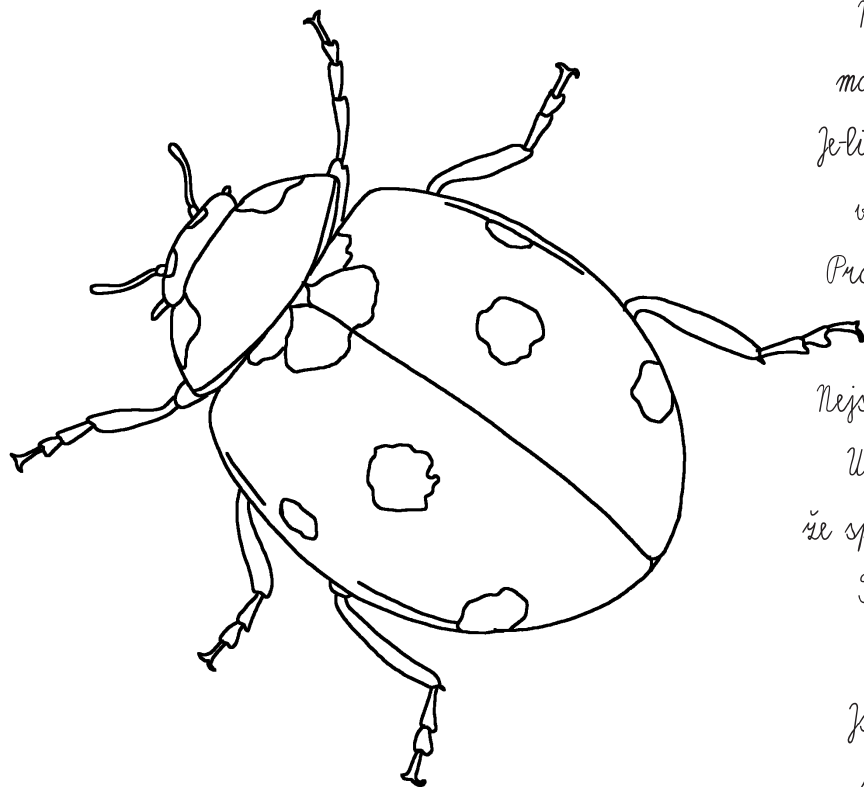
Aa

ALEJ

Vždy dvě řady stejných stromů,
ukazují cestu domů.
V létě sluní, v zimě chrání,
větru, sněhu silně brání.

Bb

BERUŠKA

Létání mám v malíku,
na rádech sedmpuntlíků.
Když někdo na mě ale jen kouká,
dělám hned mrlého brouka.
Nejsem kráčka na hraní,
mám zbraň, co mě ochrání.
Je-li třeba, tak z mého tělíčka,
vyjde oranžová šlávíčka.
Proto neradi mě jdí pláci.
Ale pozor!!!
Nejsem tu jen tak pro legraci.
Užitečná jsem hlavně tím,
že spoustu kmyších škůdců jím.
To pak mšice ve vlněně,
mizí rychle na květině.
Jsem velikosti jako muška,
řeká se mi též beruška.
Křídla rudá jak srdéčko,
pravým názvem jsem slunéčko.

l l l l l l l l

p p p p p p p p

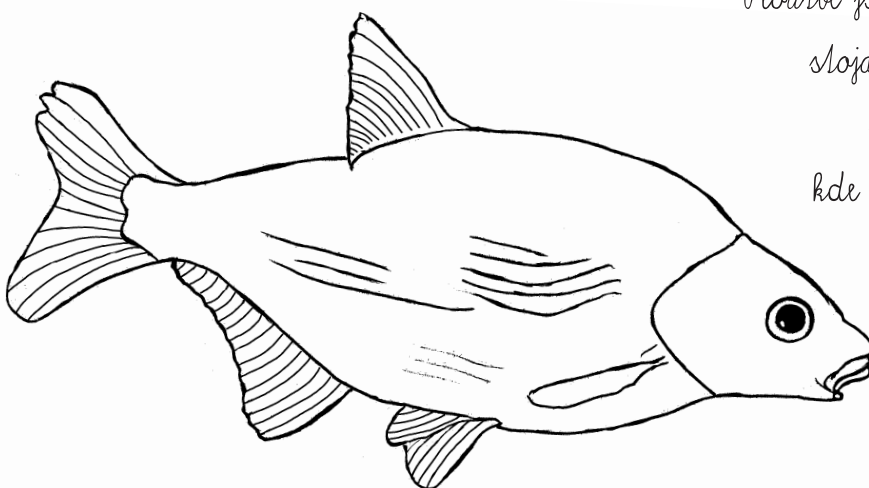
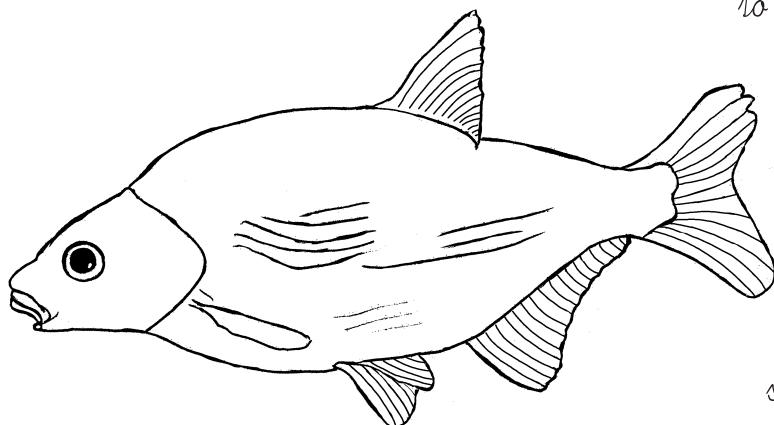
l l l l l l l l

B B B B b b b b

Cc

CEJN

Jako množství pláčích hejn,
je nás ve vodách s názvem cejn.
Malým rybkám říká se zrcátka,
to protože se lesknou jako porlátka.

A co potom dospěláci?

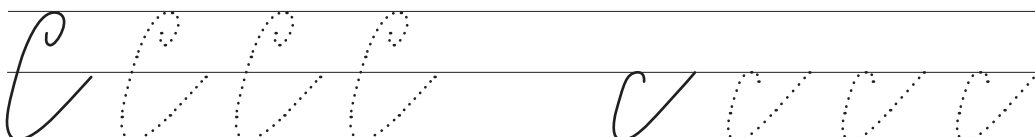
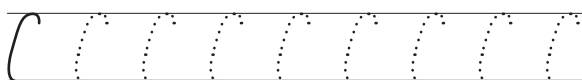
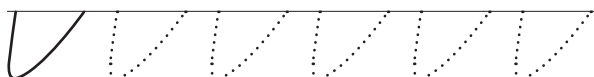
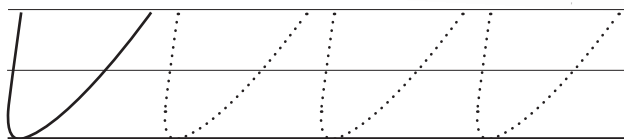
Těm se říká lopaťáci.

Plochá, velká těla mají,
do úst vše, co najdou, dají.

Aby v bahně našli dobrůtky,
slouží jim k tomu malé chobůtky.

Plouže jsou tmavé, všechny do špice,
stojaté vody milují nejvíce.

Teplé jako kafičko,
kde svítí dlouho sluníčko.

Č Č

ČÁP

Na komíněch slavím knízda,
nejsem plákem, co si kvízda.

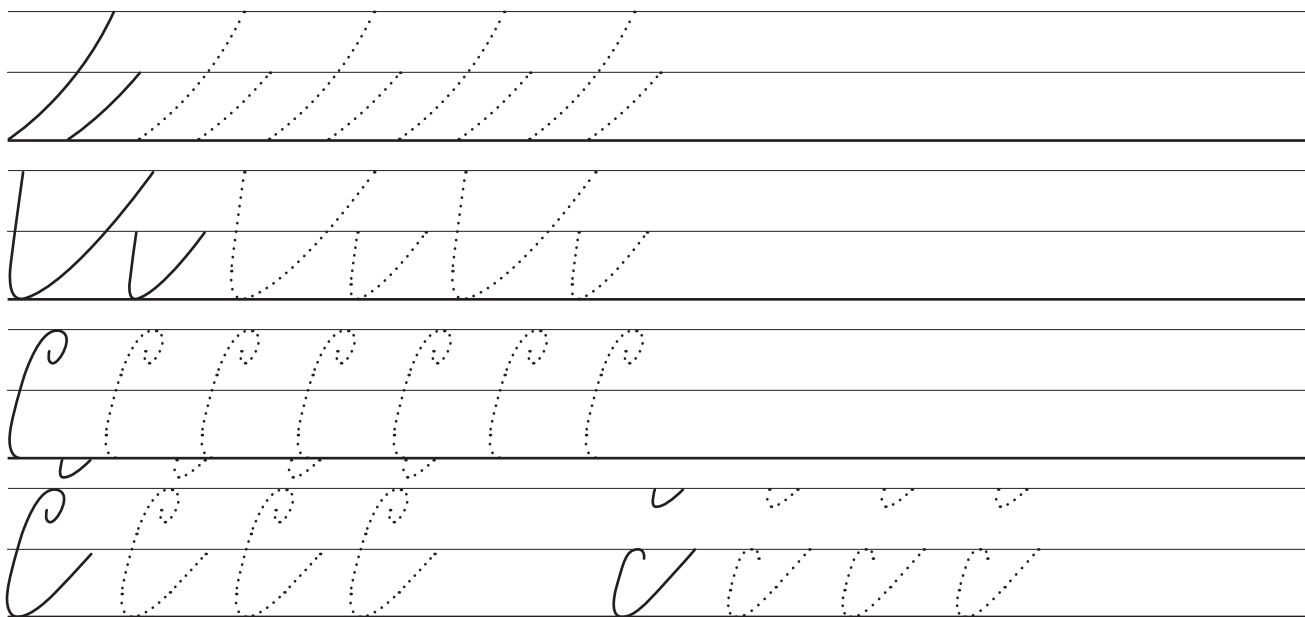
Ve vodě rád máčím nohy,
uskutečňuji zde lovy.

Žáby, myši, krtky jím,
i řízalu a kmyz sním.

Jsem obr a mám tělo bílé,
v zimě nehrávám tu chvilu.

Černá křídla, s krkem pštroším,
říká se, že děli nosím.

Můj roβάk dělá klap, klap,
leť už víle, že jsem čáp.

Dd

DANĚK

Jsem zvíře, která v lese žije
a skvrny na těle jen těžko smyje.

Ocasy černé, jsou střední délky,
říká se jim také kílky.

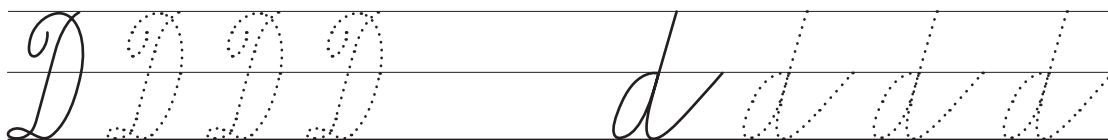
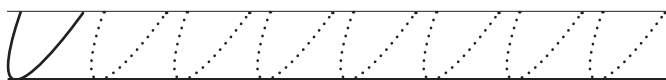
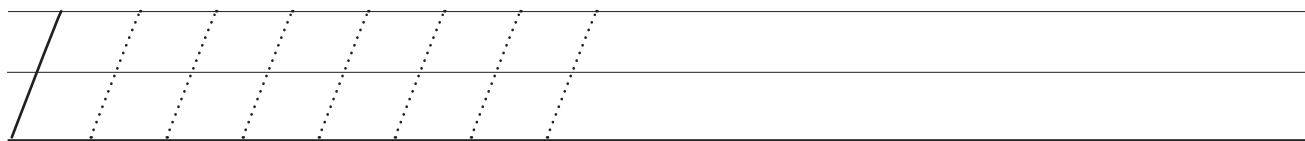
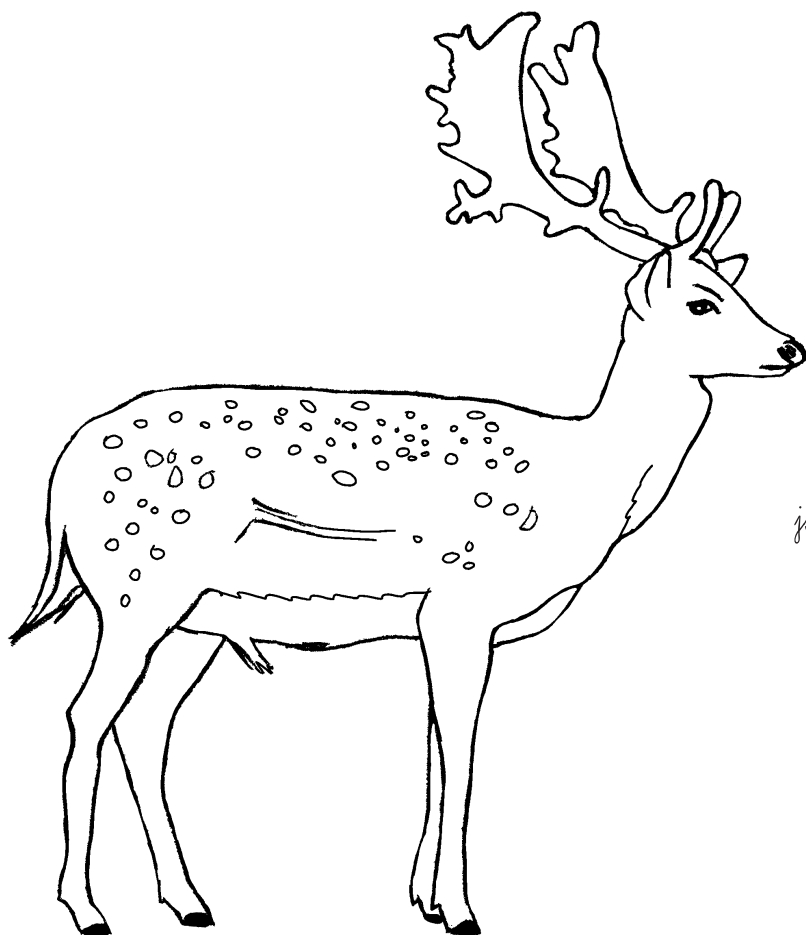
O holky se s chutí peru,
každou za manželku беру.

Na klavě paroží tvaru dlaně,
použito bývá jako v boji zbraně.

Na hřbetě mám černý pás,
je to jedna z ordoib, krás.

Polkat mě v lese není jednoduché,
jsem zvíře dosti bystré, také plaché.

Daněk, tak se jmenuji,
bylinky, trávy zbožňuji.

Ee

ENERGIE

Voda všechno vláhou sytí,
slunce křeje, ráčí, svítí.

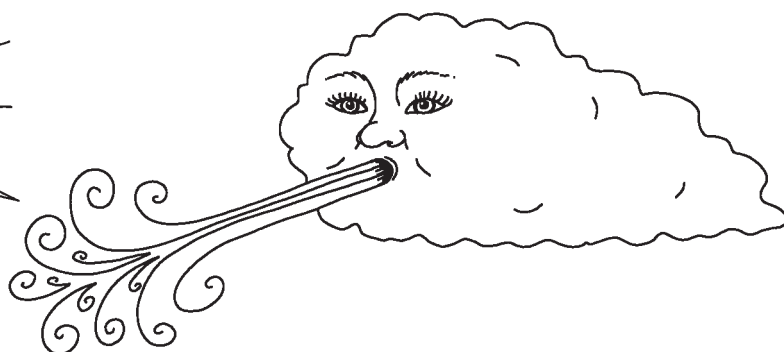
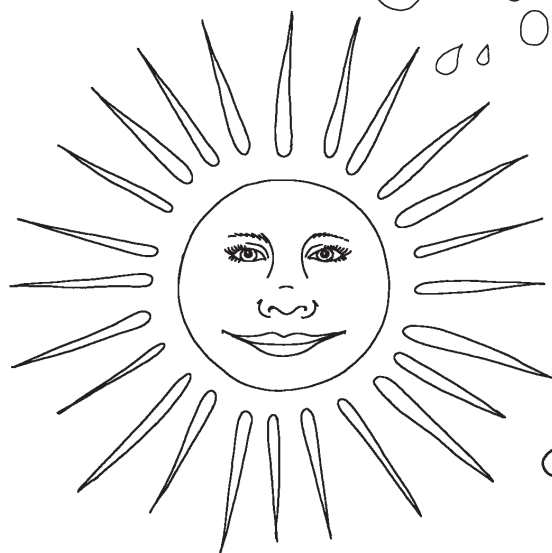
Větr není vůbec líný,
rozláci větrné mlýny.

Do plachetnic lodí fouká,
rád si kvílí, písničkou brouká.

Temínka s křídly pryč nese,
hlavně stromů, co jsou v lese.

Všichni tři jsou důležití,
bez nich lady není k žití.

Energii dodávají,
velkou moc na Zemi mají.

ss ss ss ss ss

uu uu uu uu uu

ff ff ff ff ff ff

ff ff ff ff ff ff

Ff

FIALKA

Říkají mi fialka,
jsem správným názvem violka.

A proč asi toto jméno?

S barvou květu je snoubeno.

Jsem malá drobná rostlinka,

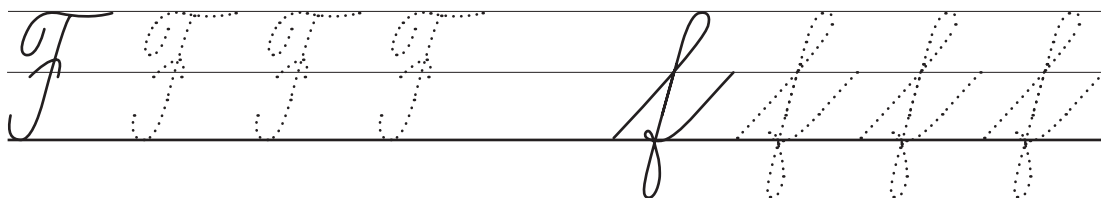
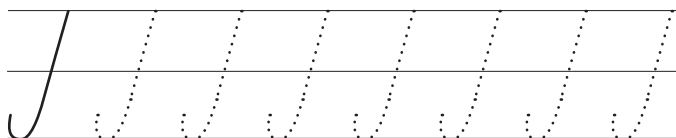
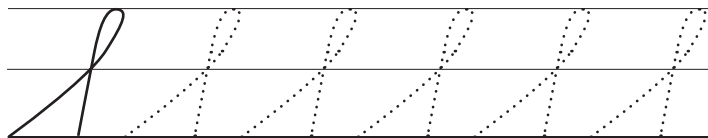
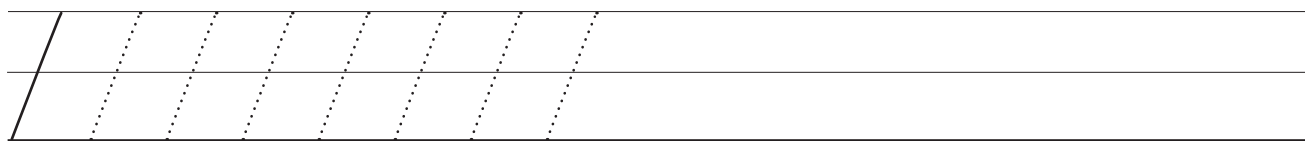
vytrvalá bylinka.

Neskryjám lásku svou k lesu,

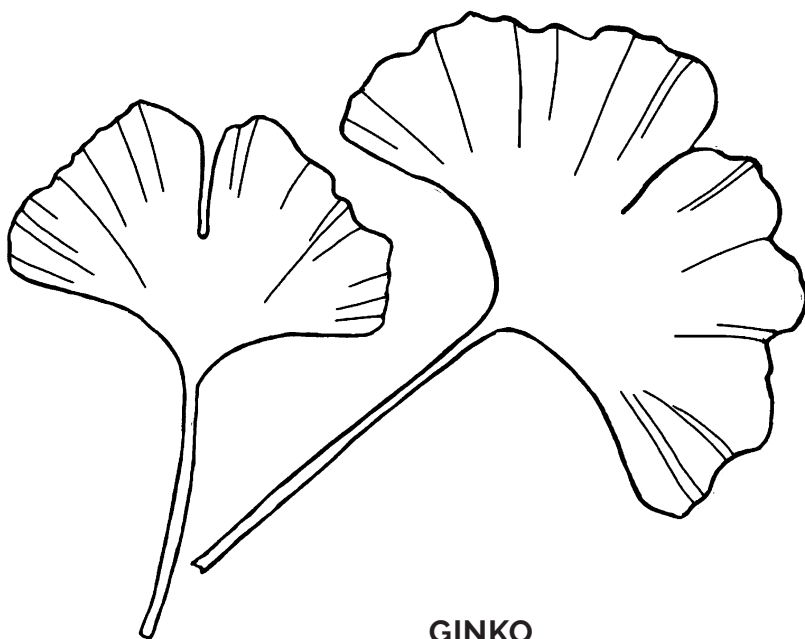
vlhké, kypře půdy snesu.

Nevoním jak jiné druhy,

v léčení mám však zásluhy.

Gg

GINKO

Ginkgo, to je divné jméno,
Rádám, že mě znáš, Věno.
Brouček nebo motýl snad?

Obojí ne, ani rad.
Jsem nejstarší druh na světě,
na téhle naší planetě
O slokách milionů let,
mohl bych ti vyprávět.
Jinan se mi česky říká,
rád si hraje na Mravíka.
Nízké teploty dost snesu,
kouzlo krásy všude vnesu.
Nemám škůdce, nemoci,
se zdravím mohu pomoci.
Od starčích až po děti,
pomáhám lidem s pamětí.
Jsem jehličnan, co listy má,
ač divné se to možná zdá.
Ty jak vějířky vypadají
a na zimu opadají.
Do mého stínu usedni,
jsem velký strom a nešední.

Kkkkkkkkk

Ooooooooo

Ccccccccc

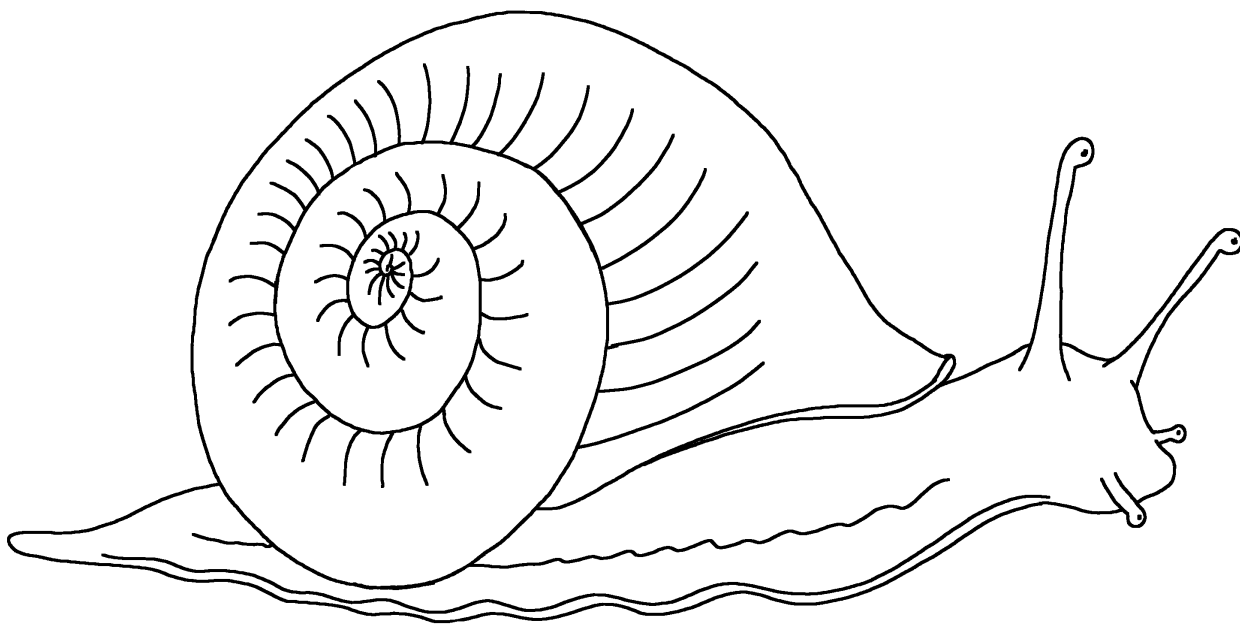
Gggggggg

Hh

HLEMÝŽD

Na rádech nosím domeček,
jsem malý slizký tvoreček.

Tykadylka vyslakuji,
nohou svou se pohybuji.
Nejsem rychlík jako svišť,
pomalý jsem já hlemýžď.

h h h h h h h h

n n n n n n n n

z z z z z z z z

h h h h h h h h

CHch

CHRPA

U polí, na okraji lesa,
barvy květu jak nebesa,
tvár jako hvězdička,
roste takhle kylička.
Není drobná, vyšší spíše,
„modráček“ se o ní píše.
Nemá skoro žádné listy,
můžeš si však být jistý,
že je hodně léčivá,
na oči účinky má.
Radí se k archeofyliu,
na zemi dlouhým polyliu.
Můžeš věřit, nebo ne,
že je z doby kamenné.

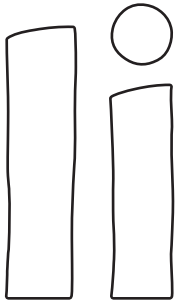

Handwriting practice for the letter 'C' in cursive script, showing a solid example followed by several dotted versions for tracing on a three-line grid.

Handwriting practice for the letter 'H' in cursive script, showing a solid example followed by several dotted versions for tracing on a three-line grid.

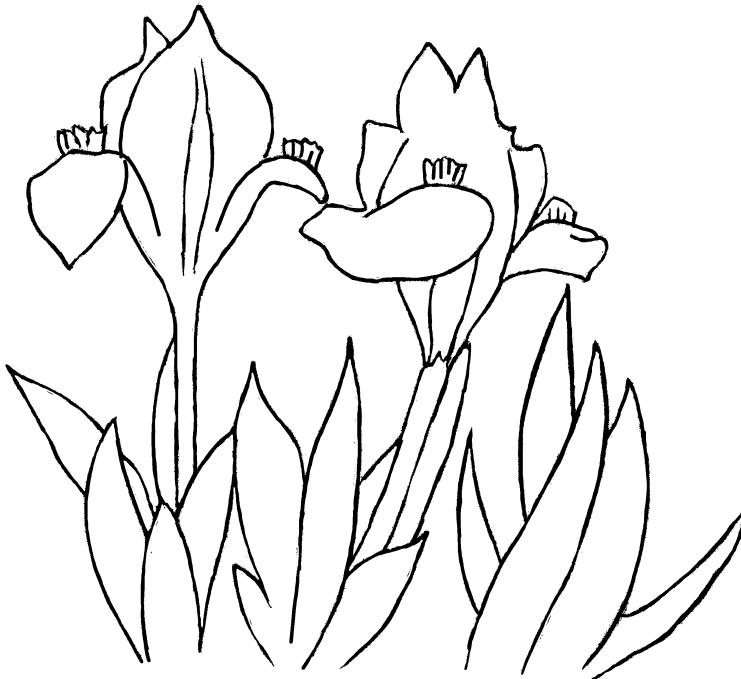
Handwriting practice for the letter 'C' in cursive script, showing a solid example followed by several dotted versions for tracing on a three-line grid.

Handwriting practice for the letter combination 'Ch' in cursive script, showing a solid example followed by several dotted versions for tracing on a three-line grid.

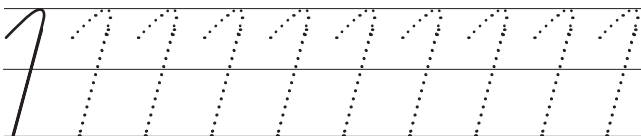

IRIS

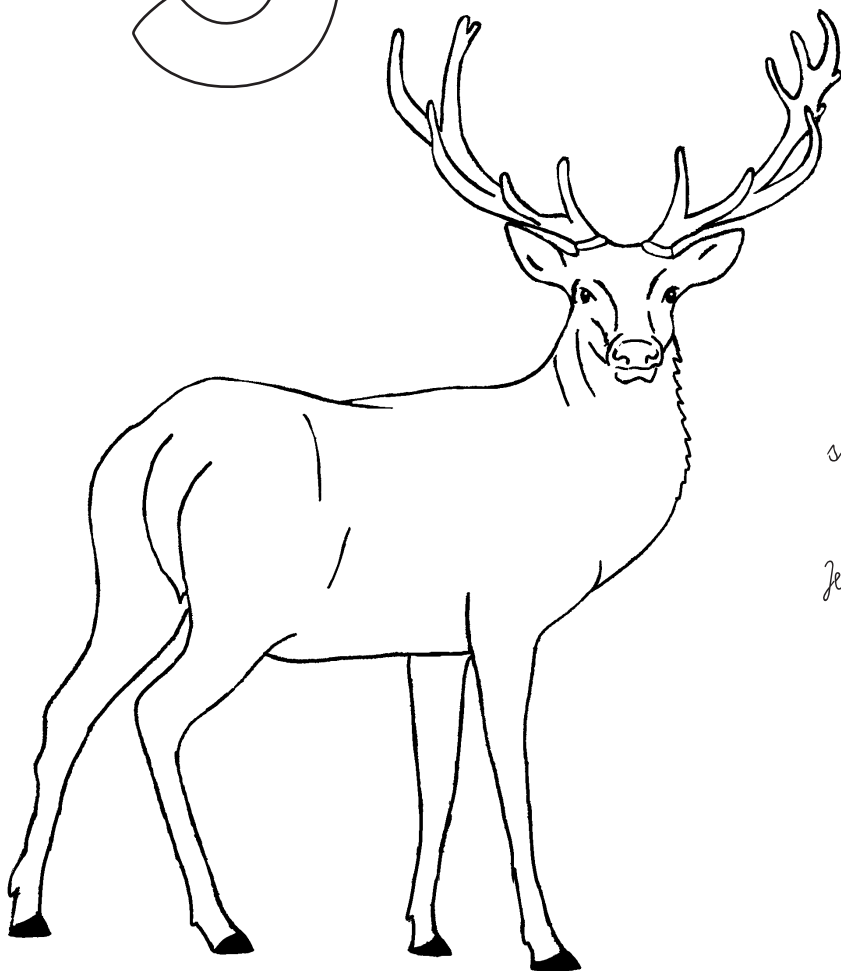
Nejsem plák, už je to tak,
květ můj však vzklíží do oblak.
Mám jméno jak bohyně duhy,
barev víc než její pruhy.
Jsem rostlina a krasavec,
se jménem českým kosatec.

Modrofialový, nízký,
má rád sucho, skály, písky.
Teple, jižní Moravu,
Pavlov, také Pálavu.
Další vysoký a šlulý,
je s vodou dosti semknulý.
Líbí jezera, rybníky,
listy jsou jak meče, dyky.
Plonky silné, tvrdé, duřé,
jak šípy v luku napnuté.
V kořenu dřímá moc, síla,
co vždy s kašlem zaločila.
Na ochranu naši dbej
a v přírodě nás nechej!

Ji

JELEN

Řeká se mu lesní král,
 paroky velké nosí,
 kdo polká ho, aby se bál,
 ať malý, velký, kdosi.
 Je statný, velké tělo má
 a hlasitě též troubí,
 k jídlu si trávu, listí dá
 a s laněmi se snoubí.
 Pak na jaře se děli rodí,
 bíle skvrnití koloušci,
 s laněmi v tlupách všude chodí,
 samotně žijí dědoušci.
 Jen chvílku je s rodinou smelen,
 sám rád se loulá v lese,
 teď vš uš, jak si žije jelen,
 co hrdě vždy se nese.

J J J J J J J

i i i i i i i

ji ji ji ji ji ji ji

Ji Ji Ji Ji Ji Ji Ji

Kk

KOS

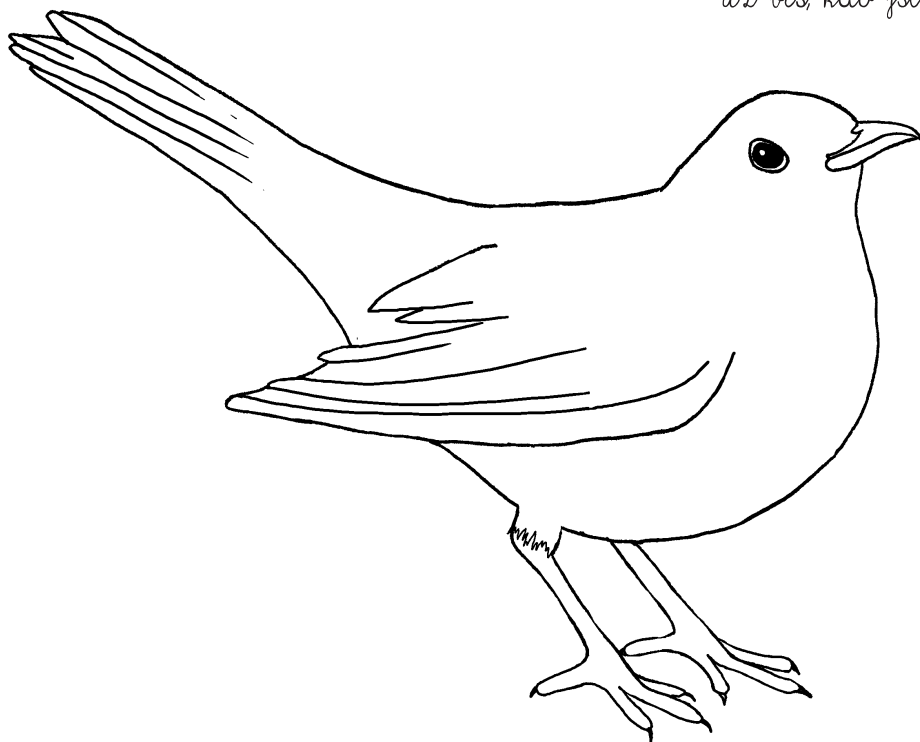
Černý jako uhlík jsem,
polkáš mě, když přijdeš ven.

Na větvici sedávám,
krásné písně zpívám.

Lobáčkem svým šlulavým,
řířaly si nalovím.

Po zemi skáču, běhám bos.

Už víš, kdo jsem? No přece kos.

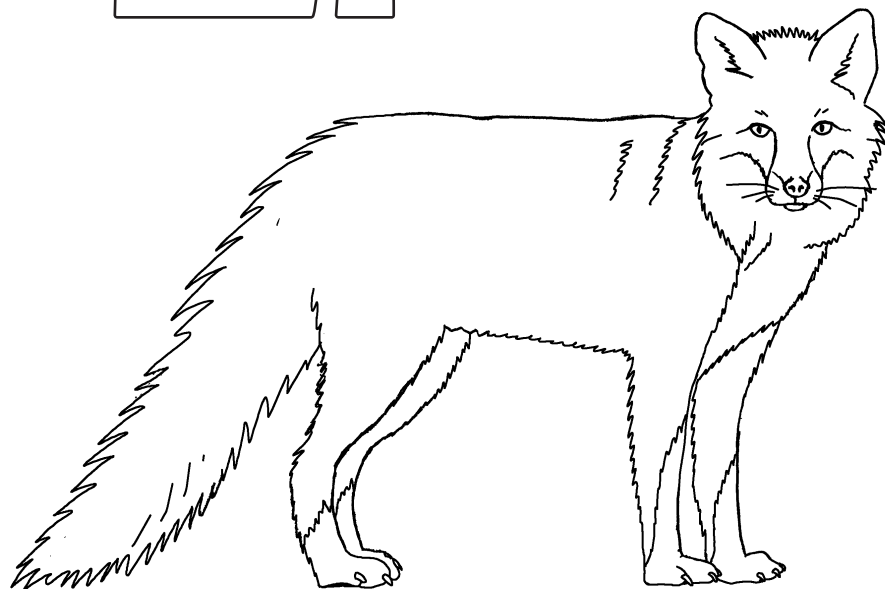
k k k k k k k k k k

K K K K K K K K K K

k k k k k k k k k k

K K K K k k k k k k

L

LIŠKA

Jsem mazaný a bystrý zvíře,
žiji v noře, podzemní díře.

Koříšek mám vřelý
a ocásek kuňalý.

Nosím bílou náprsenku,
večer, v noci rádím venku.

Mýši hlavně k snědku lovím,
je to mňamka, to ti povím.

Nepokrdnu plodem lesním,
není toho moc, co nesním.

Z pohádek mě hodně znáš
a to z kterých? Ty se pláš?

Třeba klouček Budulínek,
nedbal starci připomínek.

Na ocase mém se vozil,
pak se ale dosti zhroutil.

Jak jsi na tom, posloucháš?

Nebo chuť se vozit máš?

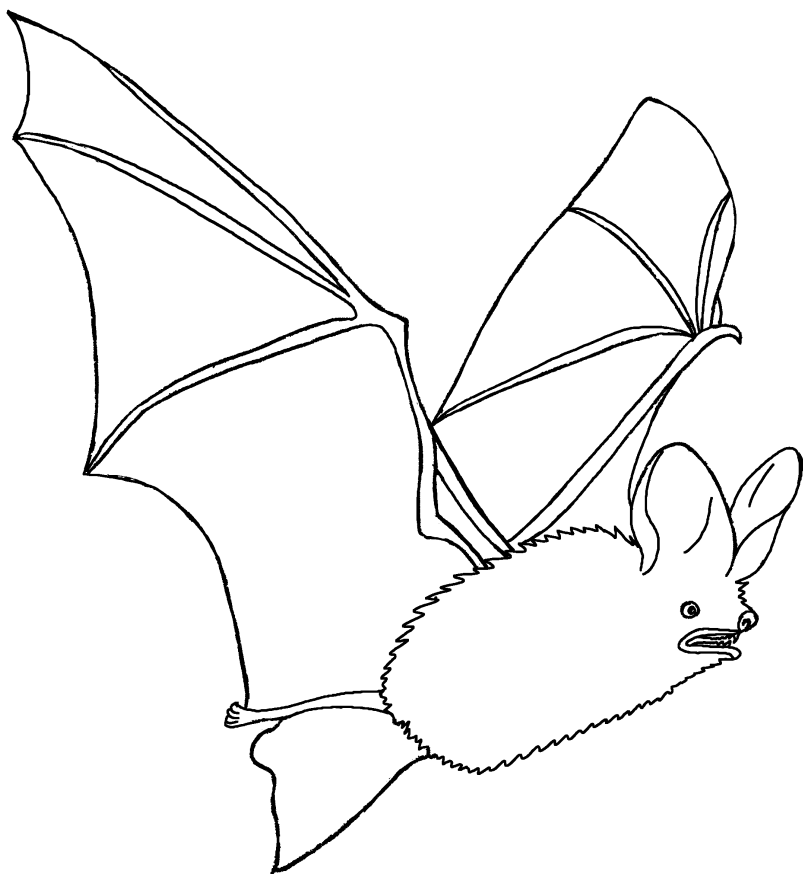
l l l l l l l l l l

l l l l l l l l l l

l l l l l l l l l l

L L L l l l l l l l

Nn

NETOPÝR

Jsem savec, který křídla má
a obratně je užívá.

Lépe nežli pilot, plácí,
vyhnout se všemu nedá práci.

Létám hlavně v noci, v šeru,
mýry, další kmyš já řeru.

Do křídel blan se rachtlí,
jak ryby v moři do sílí.

Odras mého zvuku radí,
kde v té tmě co rovnou řadí.

Když se najím, odpočívám,
hlavou dolů rád visívám.

A co v zimě? Napovím,
že jak ježek tvrdě spím.

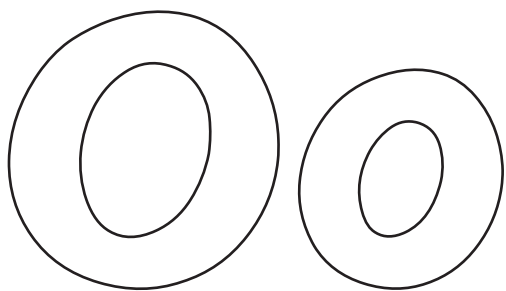
V jeskyních, ve skalách, škvírách,
v dutinách stromu a dírách.

V V V V V V V V V V

V V V V V V V V V V

n n n n n n n n n n

n n n n n n n n n n

OREL

Jsem obrovský a velký plák,

zobák ten je jako kák.

Dva metry má křídla měří,

kdo nechce, tak ať nevěří.

Skály, hory obývám,

k snědku rajíce si dám.

Pro lišku střemhlav léz letím,

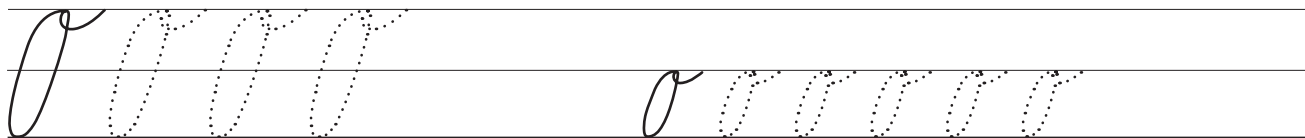
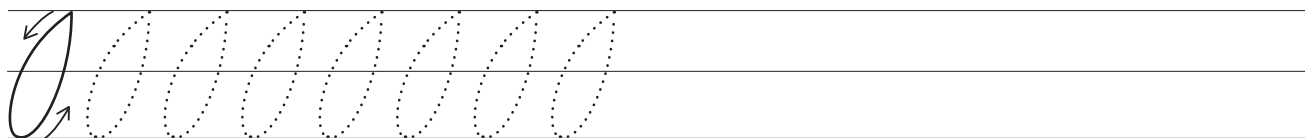
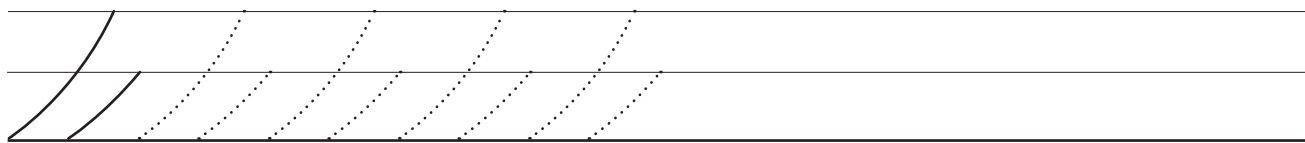
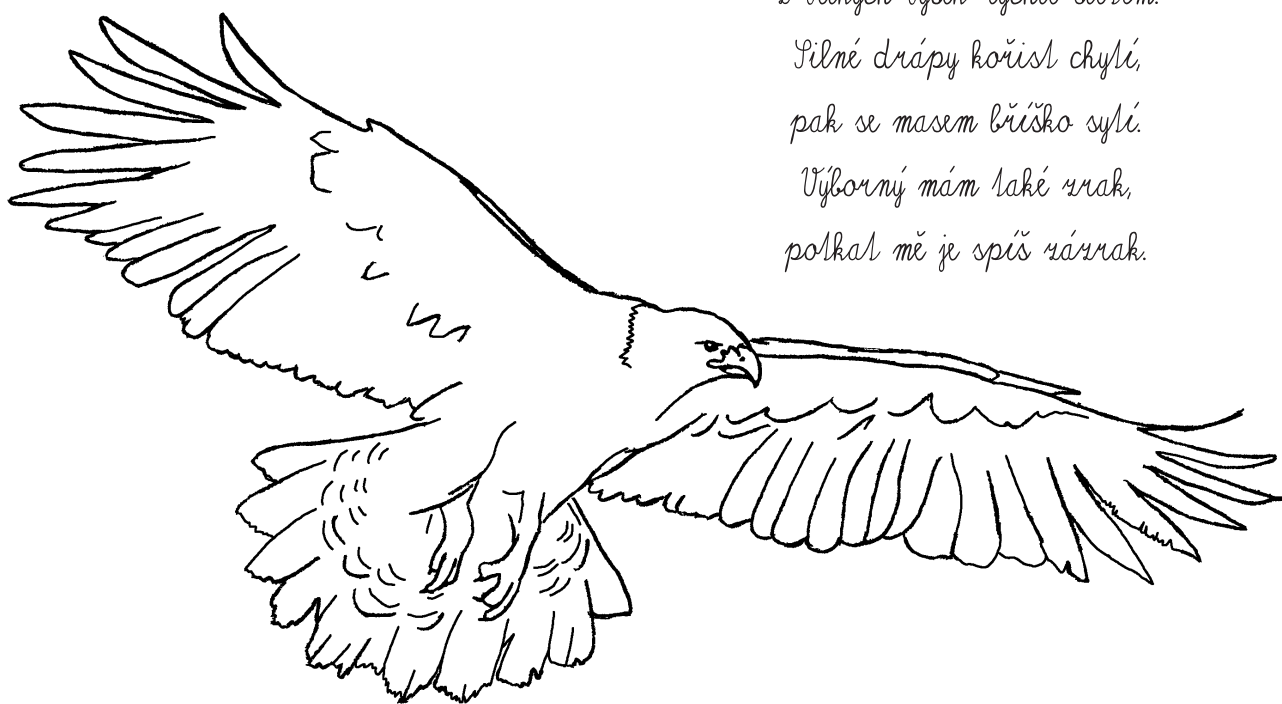
a velkých výšek rychle sletím.

Pilné drápy kořist chytí,

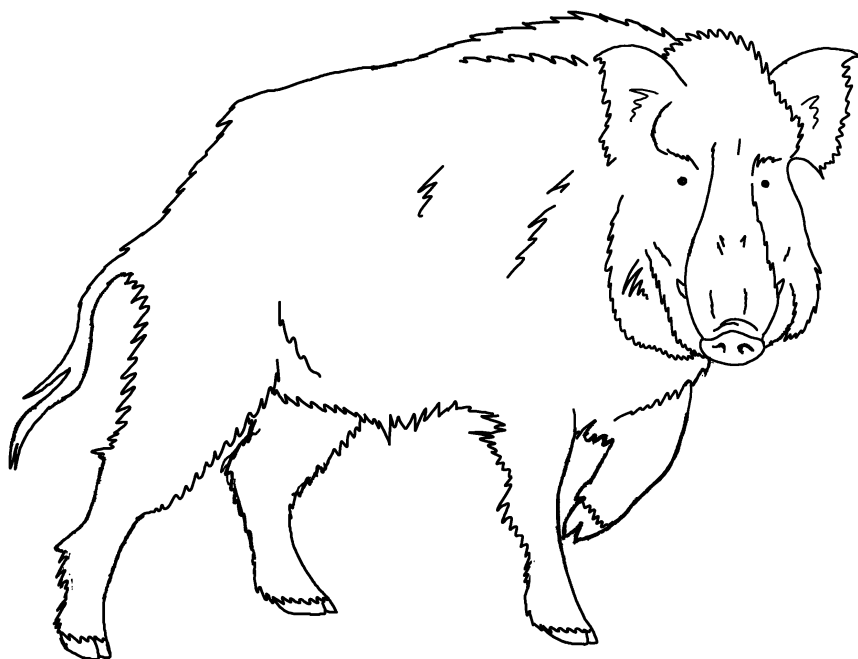
pak se masem bříško sytí.

Výborný mám také zrak,

počkal mě je spíš zázrak.

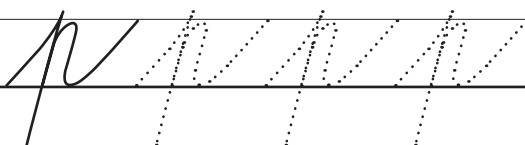
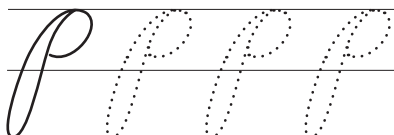
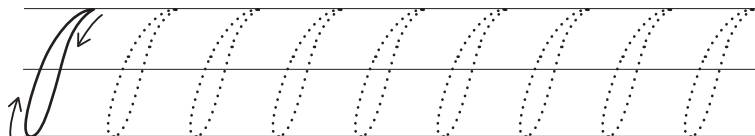
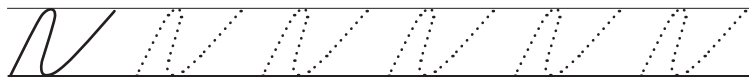
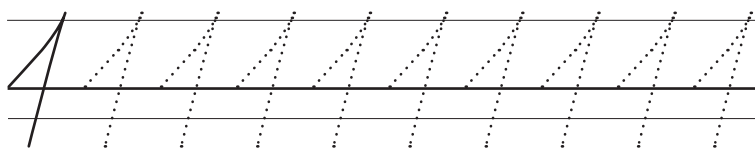

Pp

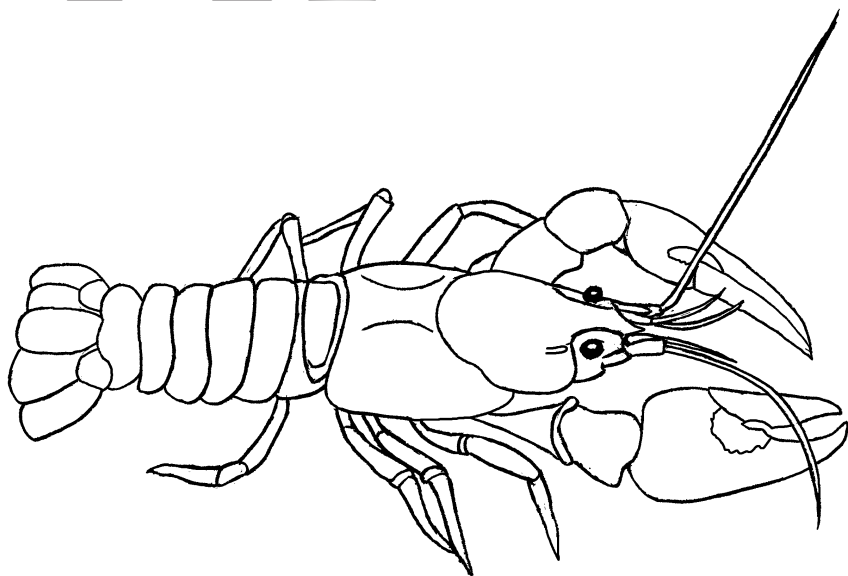

PRASE DIVOKÉ

Tele, kňour a bachynka,
je celá moje rodinka.
Nač popisovat, vždyť se známe,
v lese se jistě polkáváme.
I na polích rypákem ryji,
spokojeně, tak si žiji.
Jsem macek dosti zavalitý,
ale přesto celkem hbitý.
Luby jako zbraně sloužím,
poznal je nikdo netoužím.
Jedná se o špičáky,
spodní jsou názvem páráky.
V potravě si nevybírám,
všechno sním, to nepopírám.
Kukuřici, larvy kmyzu,
kořínky a také hlízu.
Každý z nás léž ocení,
koupel v lázni bahenní.

Rr

RAK

Jsem pouze ram od malíčka,
kde čistá leče vodička.

Ví Tomáš a i Aneta,
snad všichni, že mám klepeta.

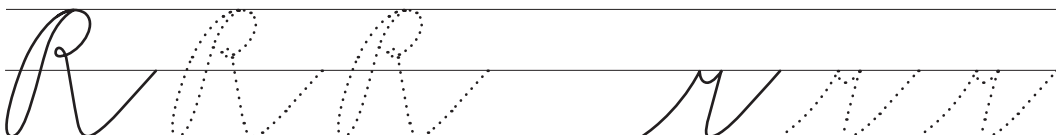
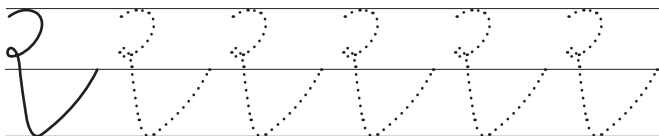
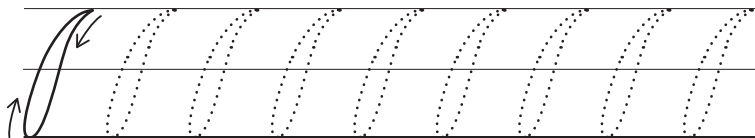
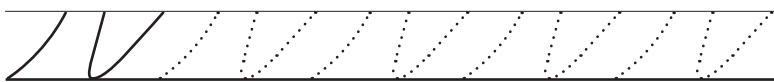
A hlavu s hrudí spojenou,
krunýřem dosti chráněnou.

Těš lykadla, co kmalají,
po dně poloka pátrají.
A další kvíli rovnováze,
aby lést mi šlo tak snáze.

Umím to i porpátku,
do všech stran, to je v pořádku.

Přes den se rád schovávám,
v noci pak lovím, jídávám.

Pět páruí nohou na těle mám,
jak ryba žábrymi dýchám.

Královská jsem bylina,
celkem dost velká rostlina.

Chlupatá jak opička,
s květy barvy sluníčka.

Nemoci zaháním pryč,
říká se mi „boží bič“.

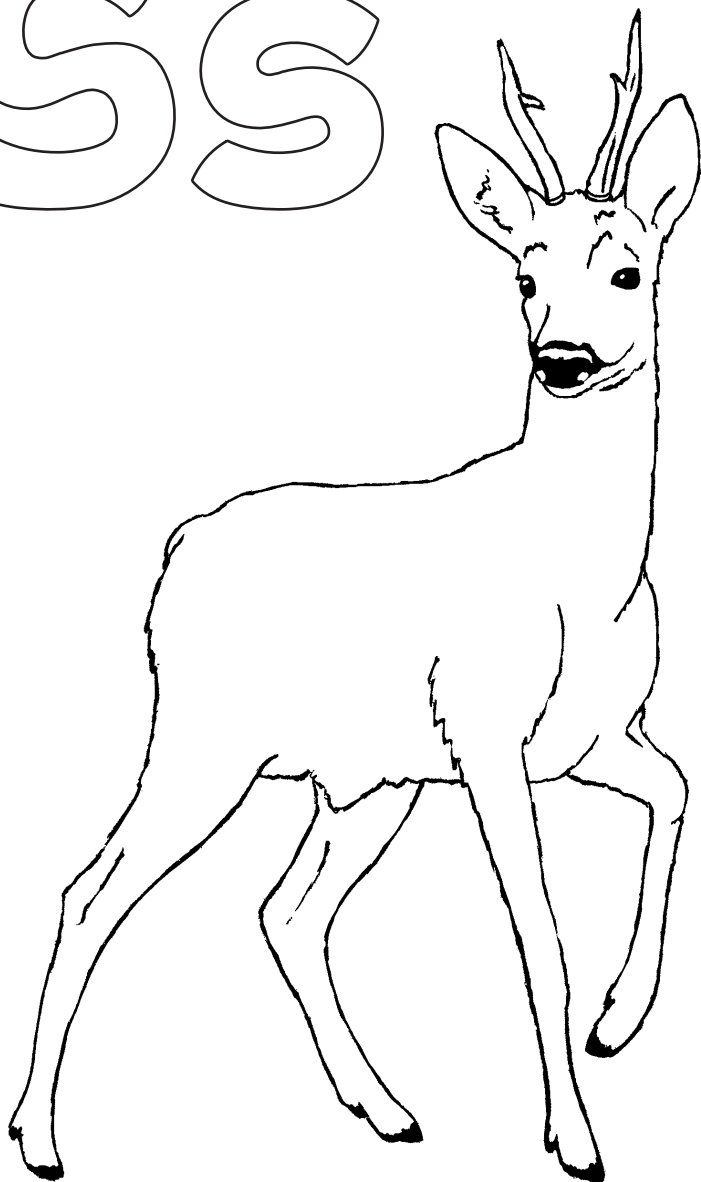
Léčím drobná zranění,
i další tvoje trápení.

Kašel, rýmu, křk bolavý,
čepíkový čaj vše spraví.

Na mezech mě hlavně kadej,
kolem cest se také vydej.
V pozoru tam budu stát,
na slunci se vyžívat.

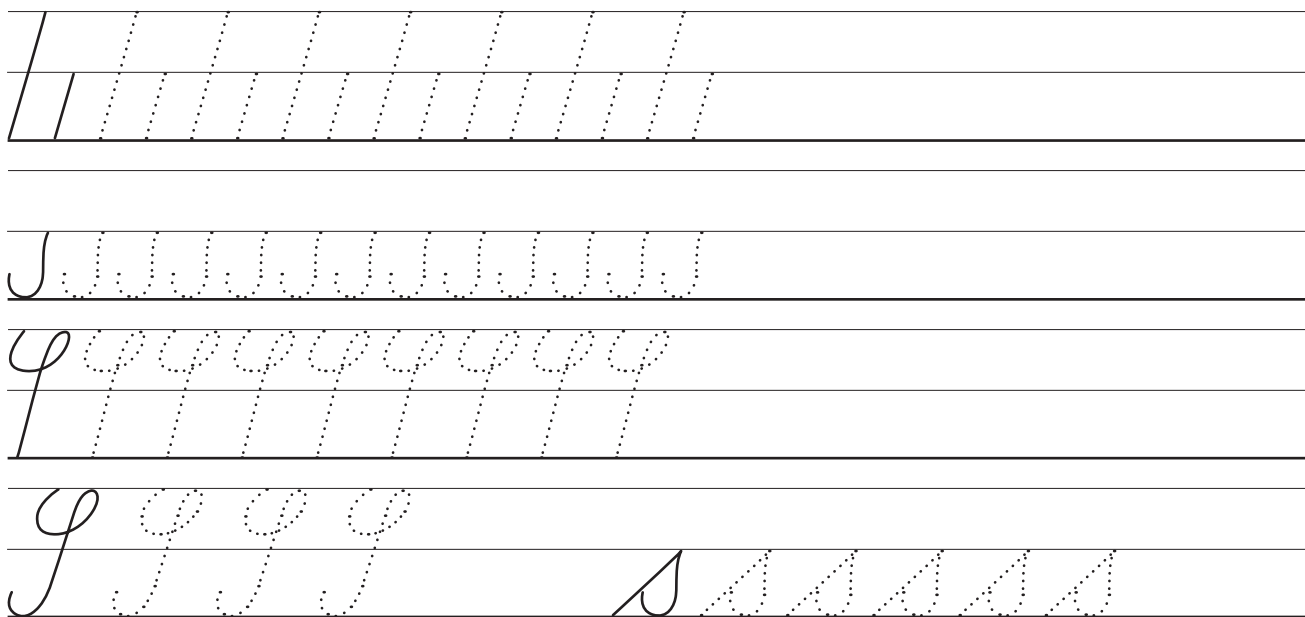
R R R R r r r r

Ss

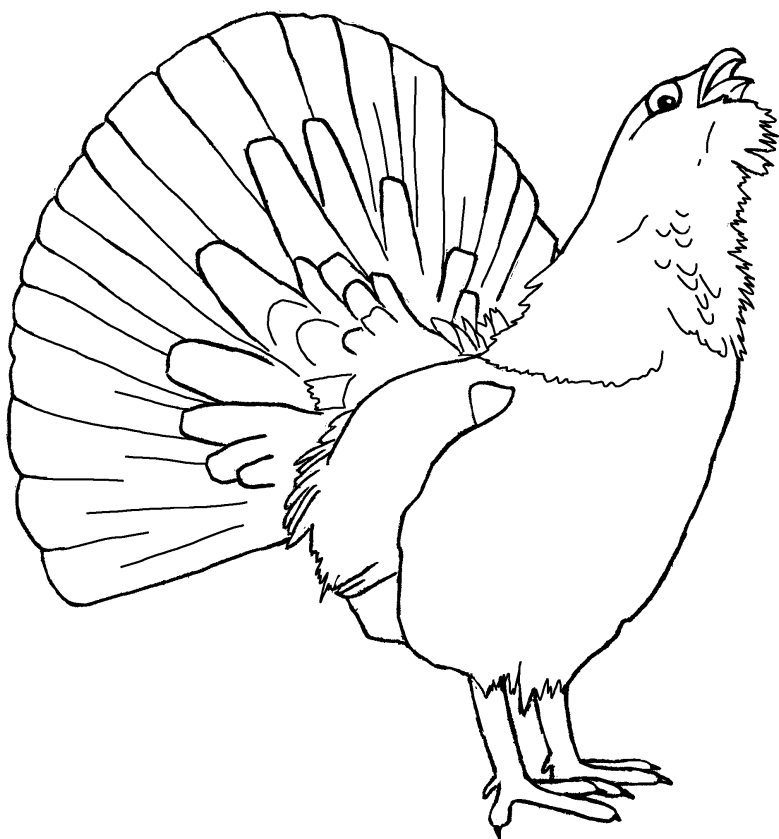
SRNEC

Na hlavě má hrnec,
zvíře jménem srnec.
Říkám ale kloupušky,
jsou to koštné výrůstky.
Paružky, kluci je mají,
na podzim na řem padají.
A pak zase rostou kerčí,
zjara a o trochu větší.
Lýčci, to jest na nich kůže,
výživu jim dopřál mýš.
O kmínky ji odírají,
jaký důvod k tomu mají?
Že dorostly, dobře vědí,
také je to pěkně svědčí.
Prnky, malá srnčátka,
jsou holky a dělátko.
Myslím, že nás dobře znáš,
na polích, loukách polkáváš.

• **ABECEDOU** *na přírodou*

Tt

TETŘEV

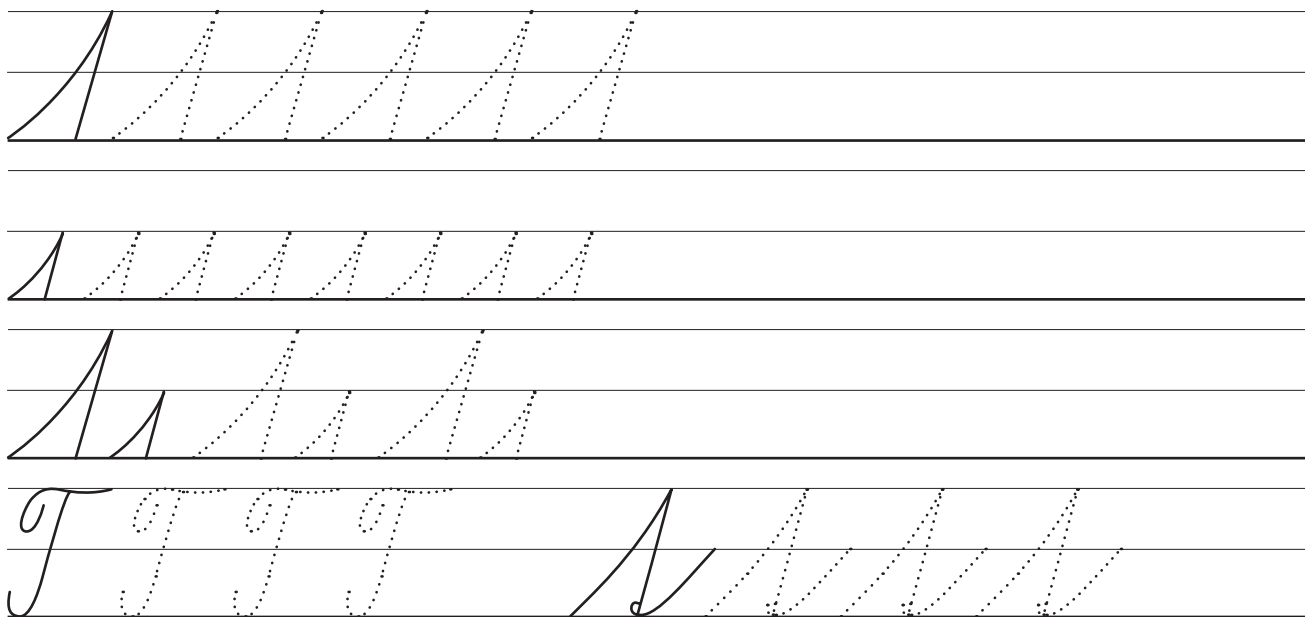
Ocas mám v loku do vějíře,
a jsem krásné, velké zvíře.

Spíše černohnědý plák,
i létat umím, už je to tak.

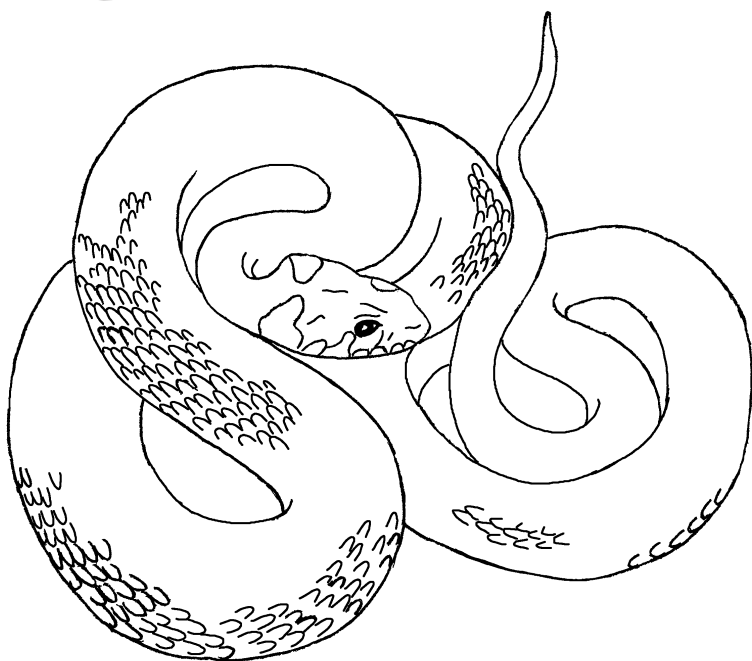
Na větvích stromů křaduji,
borůvky k snědku miluji.

Mravenci larvy a jehličky,
toť jídlo kohoutí i slepičky.

U korálků už jen sem tam bývám,
v době námluv se ozývám.

Uu

UŽOVKA

La hlavou dva půlměsíce,
jako chleba půl krajíce.
Barvy květu pampelišky,
k jídlu občas dám si myšky.

Více rybky, řáby jím,
pochlubím se také tím,
tam, kde voda proudí, leče,
dělám s chutí polápěče.
Dobře plavu na hladině,
líbí se mně i v bažině.
Tělo dlouhé, šedé mám,
v březích řek se schovávám,
polokii i jezer, lučí,
když se bráním, pustím vlnu.
spíše smrad, nehybu tělem,
ale jsem ve slavu bdělém.
Na mrtvolku tak si hraji,
snad mou lest nevypátrají.
Kousnout klidně tebe mohu,
když si o mě opřeš nohu.
Jed však v rubech nikde není,
pro tebe je to překvapení?
Asi ne, jistě to věš,
a proto se mne nebojíš.

U U U U U U U U U U

u u u u u u u u u u

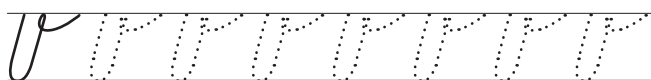
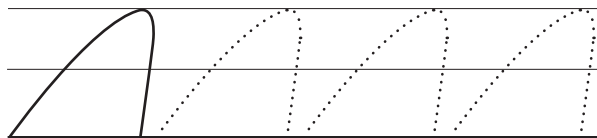
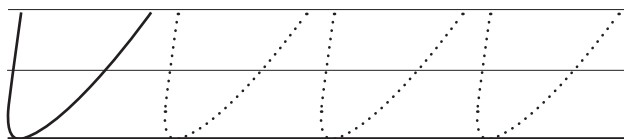
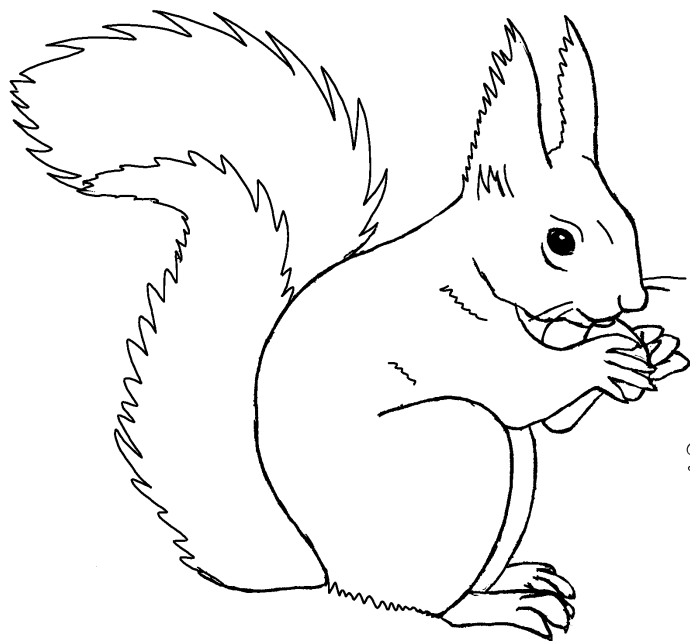
U U U U U U U U U U

u u u u u u u u u u

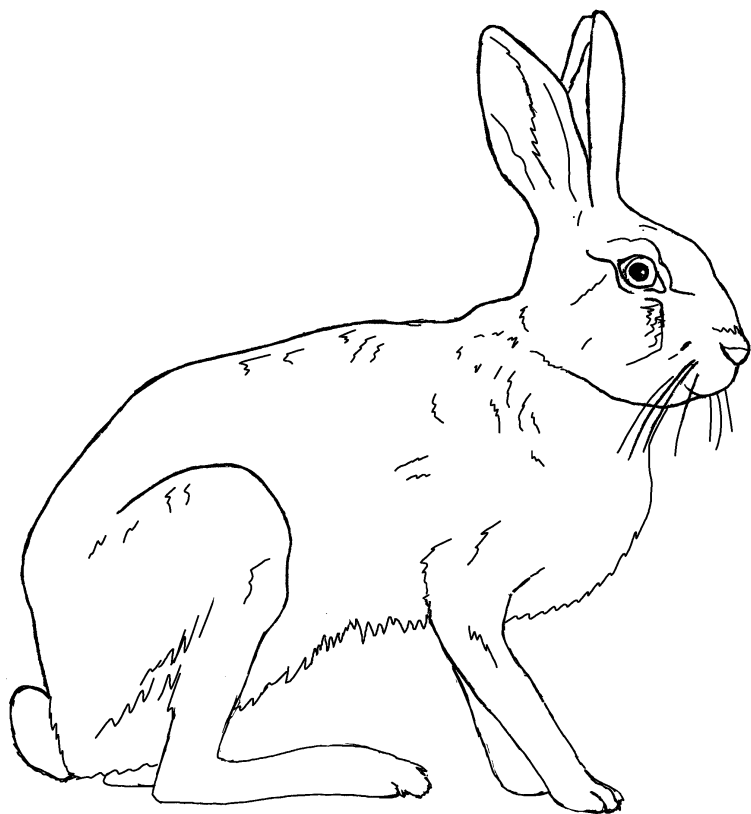
Vv

VEVERKA

Semena šisek a oříšky jí ráda nejvíce,
 ze stromu na strom skáče si jako opice.
 Chloučky na ouškách jsou dlouhé do špičky,
 název též šelky, u mláďat šelíčky.
 Patří jen zkrálka k zimnímu kabátku
 a to neřekám o sobě pohádku.
 Proužek ten bílavý nosím si na bříšku,
 znáte mě v různých barvách kožíšku.
 Na stromech knízda z vělévek slavím,
 nejvíce sama čas v lese trávím.
 Lásoby na zimě všude kol strádám,
 Do dutin stromů i knízd si je ukládám.

Zz

ZAJÍC

Po polích a loukách skáču,
schovávám se do pekáčů

Nesmějte se, je to tak,
v myslivecké mluvě však.

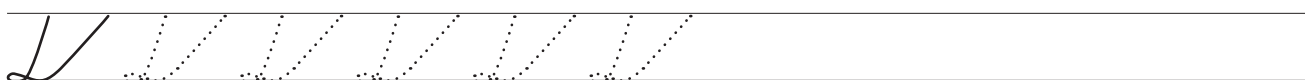
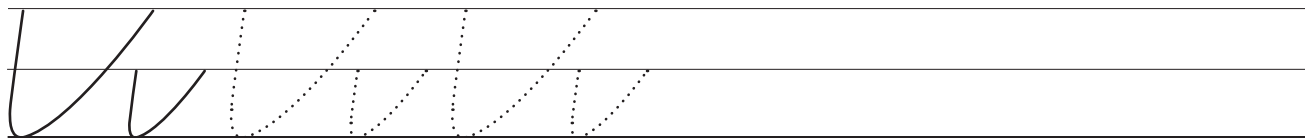
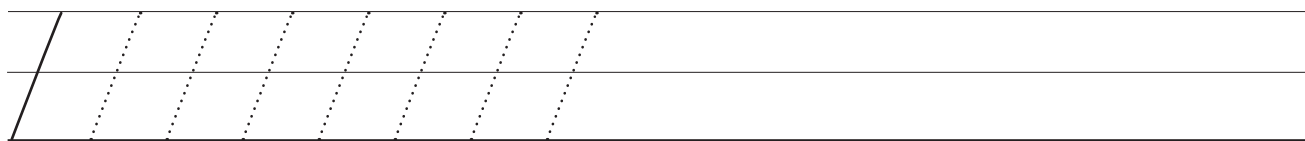
Jméno pro můj pelich, lože,
ó, jak je tam krásně, Bože.

T chutí si zde lebedím,
úplně splynu s prostředím.

Mám velké oči, dlouhé uši,
hnědošedá srst mi sluší.

Že říji sám, skry neroním,
na jaře vždy holky honím.

La měsíc a pil se rodí,
ihned vidí, také chodí,
zajecí malá mládátka,
se srstí, hezká dělátká.

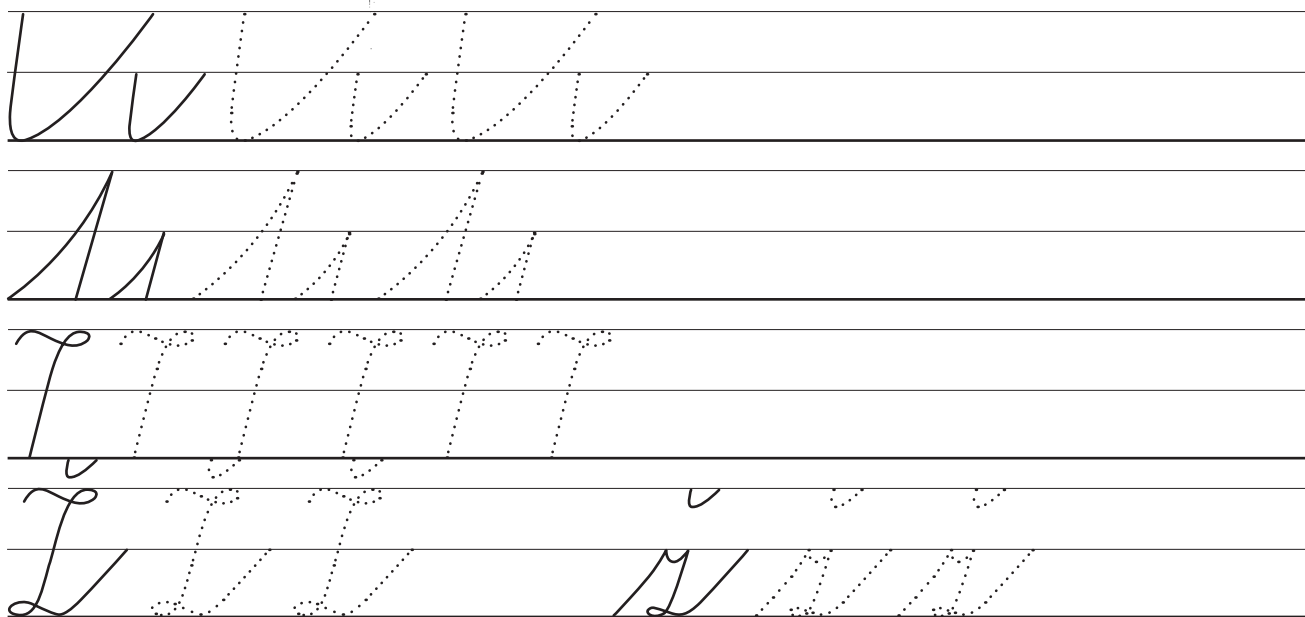

Ž ž

ŽLUNA

Jak papoušek vypadám,
 zelenkavou barvu mám.
 V mládí skvrny na tělíčku,
 červenou nosím čepičku.
 Lobák je silný, do špice,
 jazyk dlouhý jak silnice.
 Pera na ocase krátká,
 k opírání slouží zkřátka.
 Ze šplhu nosím jedničky
 a vše, co jím, děličky?
 Mravence, tak správně je to,
 ráda jsem, že znáš to, křelo.
 Ve stromě dělám dutinu,
 kde hnízdo mám a rodinu.
 Na vejcích sedím, i je klídám,
 o péči o děti se střídám.

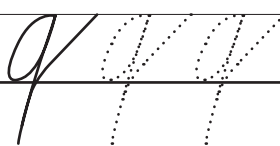
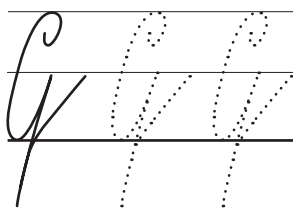
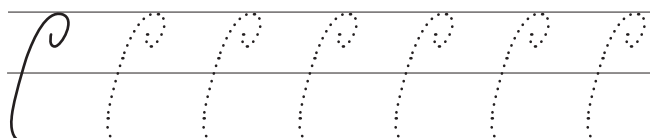
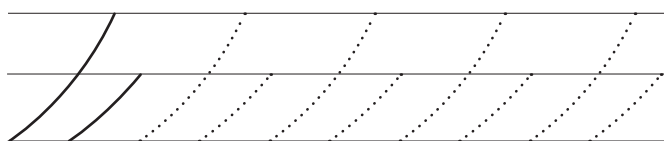

Q
q

Písmenka nám tady zbyla,
co se z knihy vytratila.
V přírodě zde nejsou zkrátka,
od těchto písmen zvířátka.

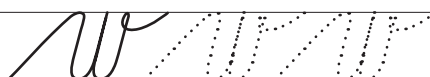
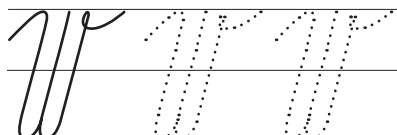
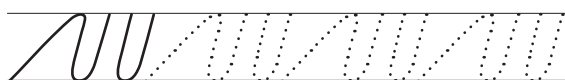
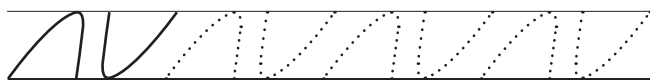
Ani stromy, rostlinky,
jen piš je hezky na linky.
Ve slovech se ukrývají,
význam tedy velký mají.

W
w

Písmeno Q - jaké vrácné,
kde ho najít? Je moc pracné.
Třeba Guido, jméno kluka,
hledej další! Jsou to muka. ☹

Waldemar či Wapiti,
oba jistě máš i ty.
První z mužských jmen je řady,
druhý jelen až z Kanady.

X x Y y

X x X x X x

Y y Y y Y y

X x X x X x

X x X x X x

Xylofon či Xenie,
nic z toho v lese nežije.
Je to nástroj, jméno ženy,
ne moc časté mezi všemi.

Další z jmen kolek jsou ta:
Yvona a Yvela,
Ináš jméno, zvíře, či strom,
co má v názvu Ypsilon?

Y y Y y Y y

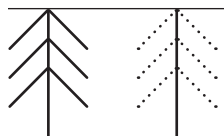
Y y Y y Y y

Y y Y y Y y

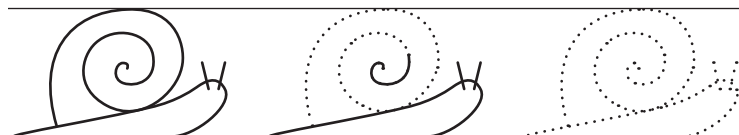
Y y Y y Y y

Procvičujeme s přírodou

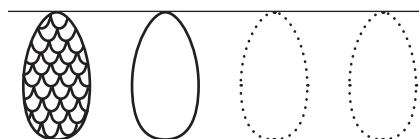
STROMEČKY

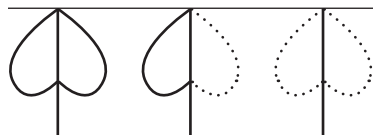
ŠNEK

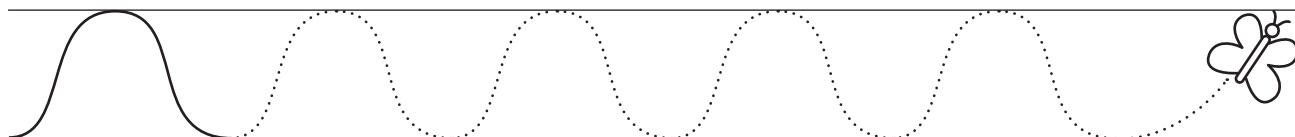
ŠÍŠKA

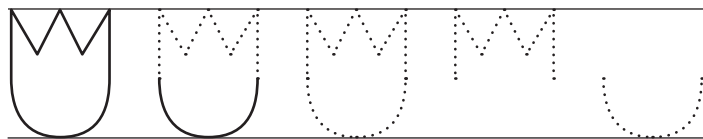
LIST

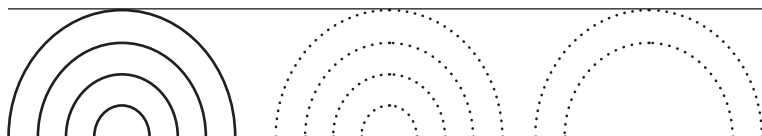
LET MOTÝLA

TULIPÁN

DUHA

Autor © Stanislava Šejblová, 2022 – www.stanislavasejblova.cz

Ilustrace © Petra Braunová, 2022 – www.petarta.cz

Grafický návrh, úprava a sazba © Michaela Slezáková, 2022 – www.m-graf.cz

Jazyková korektura: Taťána Pernesová

Všechna práva vyhrazena. Šíření či reprodukce obsahu nebo jeho částí jakýmkoliv způsobem jsou bez předchozího písemného souhlasu autora (vydavatele) zakázány.

www.stanislavasejblova.cz